

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

I forbindelse med oversendelse af høringsvar fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration vedrørende lovforslag nr. L 133 af 19. december 2018 om ændring af udlændingeloven (Fuld brugerbetaling for danskundervisning under au pair-ordningen) oplyste jeg, at Udlændinge- og Integrationsministeriet var i gang med at undersøge, om den foreslåede ændring er i overensstemmelse med grundlovens § 43.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at:

Grundlovens § 43 har følgende ordlyd:

»§ 43. Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov...«

Bestemmelsen indeholder et delegationsforbud, således at reguleringen af skatter kun kan ske umiddelbart ved lov og altså ikke administrativt med hjemmel i lov.

De forhold, der er bestemmende for, om der foreligger skattepligt, og hvem skattepligten påhviler, skal fastsættes direkte ved lov. Desuden må skatte-/afgiftssatsens størrelse eller beregningsmåden fremgå udtrykkeligt af selve loven.

Skattebegrebet i grundlovens § 43 omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter som moms og told. Det samme gælder afgifter, som pålignes forskellige befolkningsgrupper, og som anvendes til mere generelle samfundsmæssige foranstaltninger i form af overførselsindkomster, uddannelse mv.

Derimod omfatter begrebet skat i grundlovens § 43 ikke bl.a. gebyrer for udstedelse af offentlige tilladelser mv., for så vidt gebyrerne ikke overstiger de omkostninger, der er forbundet med den pågældende ordning.

Grundlovens § 43 omfatter heller ikke en »lukket ordning«, hvor medlemmerne af en gruppe, som har pligt til at bidrage til ordningen, mere generelt kan nyde godt af de ydelser, som kommer fra ordningen.

Det kan efter ministeriets opfattelse give anledning til tvivl, om den foreslåede betaling er omfattet af skattebegrebet i grundlovens § 43.

18. februar 2019

International rekruttering
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 968
Akt-id 632101

Det taler for at anse betalingen for en skat, at pligten til at betale til ordningen ikke påhviler dem, som modtager opholdstilladelsen, eller som har ret til blive tilbudt danskundervisning, og at der er tale om et tilbud om, og ikke en pligt til, at deltage i danskundervisning. Deltagelse i danskundervisning er således ikke en forudsætning for opholdstilladelse som au pair-person.

På den anden side kan der peges på, at værtspersonerne også kan nyde godt af, at der stilles et dansktilbud til rådighed for au pair-personerne.

Det er på den anførte baggrund ministeriets umiddelbare vurdering, at det er sandsynligt, at de danske domstole ved en eventuel fremtidig sag vil finde, at den foreslåede ordning vil være omfattet af begrebet skat i grundlovens § 43.

For at sikre, at lovforslaget i alle tilfælde er inden for grundlovens rammer, er det derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at beløbet som i dag skal fremgå af loven. Det kan f.eks. ske ved, at der – såfremt fuld brugerbetaling for danskundervisning under au pair-ordningen ønskes indført – angives et fast beløb, der svarer til et gennemsnit af det offentlige udgifter til au pair-personers danskundervisning de seneste 3 år.

Engangsudgiften pr. tilladelse pr. værtsfamilie ved fuld selvfinansiering vil ligge i gennemsnit på omkring 14.100 kr. (2019-pl). Opgørelsen er baseret på den gruppe af au pairs, der fik opholdstilladelse i perioden fra 1. oktober 2015 til 1. oktober 2016, og hvor der er registeroplysninger og oplysninger om deltagelse i danskuddannelse. Der er tale om en mere omfattende analyse, hvor ministeriet har set på brugen af danskuddannelse over en periode med de seneste tilgængelige data. Det er baggrunden for, at udgiften er lidt højere end det skøn for fuld brugerbetaling for danskundervisning til au pairs, som blev oversendt til Folketinget i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 932 (alm. del) fra Udlændinge- og Integrationsudvalget i 2017.

Hvis taksten fastsættes til 14.100 kr., forudsættes det, at beløbet satsreguleres, således som det også er tilfældet i dag.

Som det fremgår ovenfor, kan en skat også være angivet ved, at beregningsmåden fremgår af lovteksten. Denne fremgangsmåde vil dog indebære, at der skal ske en genberegning hvert år, hvilket kan føre til udsving i både opadgående og nedadgående retning, som kan blive svære at forklare i praksis, da den ikke kun vil afhænge af omfanget af den danskundervisning, som au pairen modtager, men f.eks. af priserne på markedet, valg af udbydere osv. i det specifikke år.

Som bekendt kan regeringen ikke støtte forslaget om fuld brugerbetaling for danskundervisning til au pairs, og dermed at gøre en allerede dyr ordning endnu dyrere. Au pair-ordningen skal være tilgængelig for almindelige hårdtarbejdende danske familier – og ikke blot for de allermest velstillede. Til 1. behandlingen af lovforslaget stod det dog også klart, at der er flertal i Folketinget for at indføre fuld brugerbetaling for danskundervisning til au pairs, og regeringen her derfor, til

trods for at være grundlæggende imod forslaget vedlagt et ændringsforslag, der indsætter et fast beløb i udlændingelovens § 9 j, stk. 6, så de nye regler, som et flertal i Folketinget eventuelt måtte vedtage, med sikkerhed er inden for grundlovens rammer.

Med venlig hilsen

Inger Støjberg